ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 29. júla 2010 *

Vo veci C-214/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 12. júna 2009,

Anheuser-Busch Inc., so sídlom v Saint Louis (Spojené štáty), v zastúpení: V. von Bomhard a B. Goebel, Rechtsanwälte,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

Budějovický Budvar, národní podnik, so sídlom v Českých Budějoviciach (Česká republika), v zastúpení: K. Čermák, advokát,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen a J.-J. Kasel,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. mája 2010,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Anheuser-Busch Inc. (ďalej len „Anheuser-Busch“) žiada zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 25. marca 2009, Anheuser-Busch/ÚHVT – Budějovický Budvar (BUDWEISER) (T-191/07, Zb.s. II-691, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 20. marca 2007 (vec R 299/2006-2, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bol zamietnutý zápis slovnej ochrannej známky BUDWEISER, pričom sa vyhovelo námietkam, ktoré proti nej podal Budějovický Budvar, národní podnik (ďalej len „Budvar“).

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 40/94

2 Článok 8 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), uplatniteľného na konanie vo veci samej, neskôr zrušeného a nahradeného nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1), s názvom: „Relatívne dôvody zamietnutia“ v odseku 1 stanovuje:

„Na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, nebude zapísaná:

a) ak je zhodná so skoršou ochrannou známkou a tovary alebo služby, o ktorých zápis sa žiada, sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je skoršia ochranná známka chránená;

b) ak kvôli jej zhodnosti alebo podobnosti so skoršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená; pravdepodobnosť výmeny zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou."

3 Podľa znenia článku 15 nariadenia č. 40/94 s názvom „Používanie ochranných známok spoločenstva":

„1. Ak počas obdobia piatich rokov po zápise majiteľ nepoužíval riadne ochrannú známku spoločenstva v spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, alebo ak takéto používanie bolo pozastavené nepretržite päť rokov, ochranná známka spoločenstva je predmetom sankcií uvedených v tomto nariadení, pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody jej nepoužívania.

2. Za používanie v zmysle odseku 1 sa považuje taktiež:

a) používanie ochrannej známky spoločenstva v podobe, ktorá sa líši od podoby, v akej bola zapísaná, v prvkoch, ktoré nemenia rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky;

...“

4 Článok 42 ods. 3 uvedeného nariadenia uvádza:

„Námietky musia byť podané v písomnej forme a musia špecifikovať dôvody, na základe ktorých sa podávajú. Dovtedy, kým sa neuhradí poplatok za námietky, tieto sa nepovažujú za podané. V lehote stanovenej [ÚHVT] môže namietateľ predložiť na podporu svojho prípadu fakty, dôkazy a argumenty.“

5 Článok 43 odseky 1 až 3 nariadenia č. 40/94 sú formulované takto:

„1. Pri preskúmavaní námietok [ÚHVT] vyzve strany, tak často, ako to bude potrebné, aby predložili pripomienky, v lehote stanovenej úradom, k oznámeniam ostatných strán alebo k tým, ktoré vydá samotný úrad.

2. Ak si to prihlasovateľ tak želá, majiteľ skoršej ochrannej známky, ktorý podal námietku, musí predložiť dôkaz o tom, že, v období päť rokov pred dňom uverejnenia prihlášky ochrannej známky spoločenstva, bola skoršia ochranná známka spoločenstva uvedená v spoločenstve do užívania v súvislosti s tovarmi alebo službami, na ktoré bola zapísaná a ktoré cituje ako opodstatnenie svojej námietky, alebo o tom,

že existujú dôvody nevyužívania, za predpokladu, že skoršia ochranná známka Spoločenstva bola k tomuto dňu už zapísaná najmenej päť rokov. Pokiaľ nie je v tomto zmysle dôkaz, námietka sa zamietne. Ak sa skoršia ochranná známka spoločenstva používala iba vzhľadom na časť tovarov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná, považuje sa na účely preskúmania námietky za zapísanú iba pre túto časť tovarov alebo služieb [Ak to prihlasovateľ navrhne, majiteľ skoršej ochrannej známky Spoločenstva, ktorý podal námietku, musí predložiť dôkaz o tom, že v období piatich rokov pred dňom zverejnenia prihlášky ochrannej známky Spoločenstva bola skoršia ochranná známka Spoločenstva v Spoločenstve používaná v súvislosti s tovarmi alebo so službami, pre ktoré je zapísaná a ktoré uvádza ako dôvod svojej námietky, alebo o tom, že existujú náležité dôvody nepoužívania, za predpokladu, že skoršia ochranná známka Spoločenstva bola k tomuto dňu už zapísaná najmenej päť rokov. Pokiaľ dôkaz v tomto zmysle nie je predložený, námietka sa zamietne. Ak sa skoršia ochranná známka Spoločenstva používala iba vzhľadom na časť tovarov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná, považuje sa na účely preskúmania námietky za zapísanú iba pre túto časť tovarov alebo služieb – *neoficiálny preklad*].

3. Odsek 2 sa bude uplatňovať na skoršie ochranné známky uvedené v článku 8 ods. 2 písm. a) nahradením využívania v tom členskom štáte, v ktorom bola skoršia ochranná známka chránená používaním v spoločenstve."

6 Hlava IX nariadenia č. 40/94 venovaná ustanoveniam o konaní obsahuje v oddiele 1 s názvom „Všeobecné ustanovenia" článok 74, nazvaný „Preskúmanie skutočností z moci úradnej", ktorý uvádza:

„1. V priebehu konaní pred [ÚHVT] preskúma úrad fakty na základe vlastnej iniciatívy; v prípade konaní týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na fakty, dôkazy a argumenty predložené stranami a na požadovaný žalobný nárok. [V konaniach pred ÚHVT preskúma úrad skutočnosti *ex offo*; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania – *neoficiálny preklad*].

2. [ÚHVT] môže nebrať do úvahy fakty alebo dôkazy, ktoré neboli predložené zúčastnenými stranami včas. [ÚHVT nemusí zobrať do úvahy skutočnosti alebo dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas – *neoficiálny preklad*]."

7 Podľa znenia článku 76 ods. 1 uvedeného nariadenia:

„V rámci každého konania pred [ÚHVT] je súčasťou spôsobu poskytovania alebo získavania dôkazov:

a) vypočutie strán;

b) vyžiadanie informácií;

c) predloženie dokladov a dôkazov;

d) vypočutie svedkov;

e) znalecké posudky;

f) písomné vyhlásenia overené alebo potvrdené, alebo majúce podobný účinok podľa práva štátu, v ktorom bolo vyhlásenie zostavené."

Vykonávacie nariadenie z roku 1995

8 Pravidlo 16 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189, ďalej len „vykonávacie nariadenie z roku 1995"), stanovuje:

„1. Každé oznámenie o námietke môže obsahovať podrobné údaje o faktoch, dôkazoch a argumentoch predložených na podporu námietky a byť doplnené príslušnými podpornými dokumentmi.

2. Ak je námietka podaná na základe skoršej známky, ktorá nie je ochrannou známkou spoločenstva, tak oznámenie o námietke je doplnené dôkazom o zápise alebo o podaní príslušnej skoršej známky, ako je napr. potvrdenie o zápise. ...

3. Podrobné údaje o faktoch, dôkazoch a argumentoch ako aj ostatné podporné dokumenty ako sú uvedené v odseku 1 a dôkazy uvedené v odseku 2 môžu byť, pokiaľ sa nepredložia spolu s oznámením o námietke alebo následne po tomto oznámení, predložené v takej lehote po začatí konania o námietke, ktorú stanoví [ÚHVT] na základe pravidla 20 ods. 2."

9 Podľa znenia pravidla 20 ods. 2 vykonávacieho nariadenia z roku 1995:

„Ak oznámenie o námietke neobsahuje podrobné údaje o faktoch, dôkazoch a argumentoch tak, ako bolo uvedené v pravidle 16 ods. 1 a 2, tak [ÚHVT] vyzve namietajúcu stranu predložiť takéto podrobné údaje v lehote špecifikovanej [ÚHVT]. Každé predloženie z namietajúcej strany bude oznámené prihlasovateľovi a bude mu poskytnutá možnosť odpovedať v lehote špecifikovanej [ÚHVT]."

10 Vykonávacie nariadenie z roku 1995 bolo zmenené nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 172, s. 4, ďalej len „vykonávacie nariadenie z roku 2005“), účinným od 25. júla 2005.

11 Pravidlo 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia z roku 2005 stanovuje:

„Ak sú podľa pravidla 17 námietky prípustné, [ÚHVT] pošle stranám oznámenie o tom, že námietkové konanie sa bude považovať za začaté po uplynutí dvoch mesiacov od prijatia tohto oznámenia. Toto obdobie možno predĺžiť maximálne na 24 mesiacov, ak obe strany pred uplynutím pôvodnej lehoty predložia žiadosti na takéto predĺženie.“

12 Pravidlo 19 vykonávacieho nariadenia z roku 2005 stanovuje:

„1. [ÚHVT] poskytne namietajúcej strane príležitosť predložiť fakty, dôkazy a argumenty na podporu svojich námietok, alebo doplniť akékoľvek fakty, dôkazy a argumenty, ktoré už boli predložené podľa pravidla 15 ods. 3 v lehote, ktorú určil a ktorá je najmenej 2 mesiace a začína sa dňom začatia námietkového konania v súlade s pravidlom 18 ods. 1.

2. V lehote uvedenej v odseku 1 namietajúca strana predloží aj dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany svojej staršej známky, ako aj dôkaz svojej oprávnenosti podať námietky. Namietajúca strana predloží najmä tento dôkaz:

a) ak sa námietky zakladajú na ochrannej známke, ktorá nie je ochrannou známkou Spoločenstva, ako dôkaz o jej udelení alebo zapísaní sa predloží:

...

ii) ak je ochranná známka zapísaná, kópiu príslušného potvrdenia o zápise a podľa potreby posledného potvrdenia o obnovení, v ktorom je uvedené, že lehota ochrany ochrannej značky je dlhšia ako lehota uvedená v odseku 1, a všetky jej predĺženia alebo rovnocenné dokumenty vydané úradom, ktorý ochrannú známku zapísal;

...

4. [ÚHVT] neberie do úvahy písomne predložené dokumenty alebo ich časti, ktoré neboli predložené alebo ktoré neboli preložené do jazyka konania v lehote, ktorú stanovil [ÚHVT].“

Okolnosti predchádzajúce sporu

13 Okolnosti predchádzajúce sporu pred Súdom prvého stupňa, tak ako vyplývajú z napadnutého rozsudku, môžu byť zhrnuté takto.

14 Dňa 1. apríla 1996 Anheuser-Busch požiadal ÚHVT o zápis slovného označenia „budweiser“ ako ochrannej známky Spoločenstva pre výrobky, ktoré patria do triedy 32 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „pivo, ale, porter, alkoholické a nealkoholické sladové nápoje“.

15 Dňa 28. septembra 1999 podal Budvar námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky, a to pre všetky dotknuté výrobky, dovolávajúc sa podľa článku 8 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 40/94 na jednej strane existencie troch ochranných známok, a to:

— medzinárodnej slovnej ochrannej známky BUDWEISER (R 238 203) (ďalej len „ochranná známka R 238 203“) zapísanej pre „pivo všetkých druhov“, účinnej v Nemecku, Rakúsku, Beneluxe a Taliansku,

— medzinárodnej obrazovej ochrannej známky obsahujúcej výrazy „Budweiser Budvar“ (č. 674 530) (ďalej len „ochranná známka č. 674 530“) zapísanej pre výrobky „slad“ a „pivo“, účinnej v Rakúsku, Beneluxe, vo Francúzsku a v Taliansku, ako aj

— medzinárodnej obrazovej ochrannej známky obsahujúcej výrazy „Budweiser Budvar“ (č. 614 536) (ďalej len „ochranná známka č. 614 536“) zapísanej pre výrobok „pivo“, účinnej v Nemecku, Rakúsku, Beneluxe, vo Francúzsku a v Taliansku.

16 Na druhej strane sa Budvar na základe článku 8 ods. 4 nariadenia č. 40/94 dovolával viacerých označení pôvodu vrátane výrazu „budweiser“.

17 ÚHVT pôvodne stanovil lehotu, v ktorej mal Budvar predložiť skutkové okolnosti, dôkazy a argumenty na podporu svojich námietok, na 24. júna 2000. Táto lehota bola následne predĺžená do 26. februára 2002. Dokumenty, ktoré na tento účel Budvar zaslal faxom, ÚHVT v celom rozsahu obdržal 27. februára 2002.

18 Dňa 8. júla 2002 Anheuser-Busch podľa článku 43 ods. 2 a 3 nariadenia č. 40/94 požiadal, aby Budvar predložil dôkaz o riadnom používaní ochranných známok, ktoré uvádza na podporu svojich námietok.

19 Budvar na túto žiadosť odpovedal listom z 8. novembra 2002, pričom lehota stanovená na tento účel zo strany ÚHVT v liste z 10. septembra mala uplynúť 11. novembra 2002.

20 V uvedenom liste Budvar výslovne odkázal na dokumenty, ktoré ÚHVT prijal 27. februára 2002, smerujúce k preukázaniu používania označení pôvodu obsahujúcich výraz „budweiser“ a konštatoval, že tieto dokumenty sa uplatňujú najmä na ochrannú známku R 238 203.

21 Pred námietkovým oddelením ÚHVT Budvar okrem iného v prílohe k svojim pripomienkam z 21. januára 2004 predložil dokument vydaný Svetovou organizáciou duševného vlastníctva (WIPO), potvrdzujúci, že zápis ochrannej známky R 238 203 bol 5. decembra 2000 obnovený (ďalej len „osvedčenie o obnovení“).

22 Prvým rozhodnutím z 10. júna 2004 námietkové oddelenie vyhovelo námietke, ktorú podal Budvar, v zásade konštatujúc, že v Rakúsku a vo Francúzsku existovalo nebezpečenstvo zámeny medzi prihlasovanou ochrannou známkou a ochrannou známkou č. 674 530.

23 Rozhodnutím z 11. júla 2005 druhý odvolací senát ÚHVT vyhovel odvolaniu Anheuser-Busch proti rozhodnutiu z 10. júna 2004 z dôvodu, že ochranná známka č. 674 530 bola v oboch vyššie menovaných štátoch chránená až po podaní prihlášky predmetnej ochrannej známky Spoločenstva, a vrátil vec na konanie pred námietkovým oddelením.

24 Druhým rozhodnutím z 22. decembra 2005 námietkové oddelenie opätovne vyhovelo námietkam, ktoré podal Budvar. Zastávajúc názor, že dôkaz o používaní ochrannej známky R 238 203 bol nedostatočný, námietkové oddelenie obmedzilo svoje skúmanie ochrannej známky č. 614 536 a rozhodlo sa v tejto súvislosti zohľadniť dokumenty, ktoré Budvar predložil na podporu svojich námietok. Nakoniec námietkové oddelenie v podstate prijalo záver, že medzi prihlasovanou ochrannou známkou a uvedenou skoršou ochrannou známkou existovala v Nemecku, Rakúsku, Beneluxe, vo Francúzsku a v Taliansku pravdepodobnosť zámeny.

25 Napadnutým rozhodnutím druhý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie Anheuser-Busch proti rozhodnutiu z 22. decembra 2005.

26 Na rozdiel od námietkového oddelenia odvolací senát zastával názor, že ochranná známka R 238 203 mohla byť zohľadnená a na základe dokumentov, ktoré predložil Budvar, konštatoval, že dôkaz o riadnom používaní tejto ochrannej známky bol predložený.

27 Odvolací senát prijal záver, že pre výrobky „pivo, ale, porter, alkoholické sladové nápoje“ bolo možné námietkam vyhovieť podľa článku 8 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94 a že pre zostávajúce výrobky („nealkoholické nápoje“), vzhľadom na zhodu ochranných známok a zjavnú podobnosť medzi výrobkami, bolo námietkam pre tieto výrobky možné vyhovieť na základe odseku 1 písm. b) uvedeného článku.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

28 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. mája 2007 podal Anheuser-Busch žalobu smerujúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

29 ÚHVT a Budvar navrhovali žalobu zamietnuť.

30 Keďže Anheuser-Busch vo svojom odvolaní uvádza iba niektoré časti napadnutého rozsudku, budú ďalej skúmané iba tieto časti.

31 Svojím druhým žalobným dôvodom založeným na porušení článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 Anheuser-Busch vytýkal odvolaciemu senátu najmä to, že nevylúčil osvedčenie o obnovení, keď tento dokument Budvar 21. januára 2004 predložil.

32 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bodoch 63 až 71 napadnutého rozsudku rozhodol jednak, že nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie porušilo článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, pretože z neho nevyplýva, že odvolací senát zastával názor, že osvedčenie o obnovení nebolo predložené včas, a uvedené ustanovenie uplatnil s cieľom môcť ho zohľadniť, a jednak, že z dôvodov uvedených v bodoch 78 a 79 napadnutého rozsudku bolo predmetné osvedčenie predložené včas.

33 V predmetných bodoch 78 a 79 Súd prvého stupňa zastával najmä názor, že zo spojených ustanovení pravidiel 16 a 20 vykonávacieho nariadenia z roku 1995 vyplýva, že ak po dátume podania námietok dôjde k uplynutiu ochrannej doby skoršej ochrannej známky, ÚHVT má právo požadovať dôkaz o jej obnovení, odsek 2 uvedeného pravidla 20 nezaväzuje namietateľa predložiť taký dôkaz *ex offo* a ani nespresňuje, že ÚHVT je povinný odmietnuť dokument, ak je mu poskytnutý oneskorene.

34 Pokiaľ ide o pravidlo 20 ods. 2 vykonávacieho nariadenia z roku 1995, Súd prvého stupňa v bode 73 napadnutého rozsudku tiež konštatoval, že podľa článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 ÚHVT disponuje právomocou posúdiť skutočnosti predložené po uplynutí lehoty a že uvedené pravidlo nemožno vykladať v zmysle odporujúcom zmyslu vyplývajúcemu z jasného znenia uvedeného pravidla.

35 Na doplnenie Súd prvého stupňa v bodoch 74 až 77 napadnutého rozsudku konštatoval, že vzhľadom na zásadu právnej istoty, tak ako je zakotvená judikatúrou Súdneho dvora, ustanovenia zavedené do vykonávacieho nariadenia z roku 1995 vykonávacím nariadením z roku 2005, najmä pravidlo 19 ods. 4 tohto nariadenia, nemožno v prejednávanej veci uplatňovať retroaktívne.

36 Preto Súd prvého stupňa zamietol druhý žalobný dôvod, ktorý uviedol Anheuser-Busch, ako nedôvodný.

37 Svojím tretím žalobným dôvodom založeným na porušení článku 43 ods. 2 a 3 nariadenia č. 40/94 Anheuser-Busch tvrdil, že dôkazy, ktoré predložil Budvar, nepostačovali na preukázanie riadneho používania ochrannej známky R 238 203.

38 Po tom, ako v bodoch 99 až 105 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa pripomenul judikatúru týkajúcu sa výkladu pojmu riadne užívanie, v bode 106 tohto istého rozsudku konštatoval, že v prejednávanej veci odvolací senát zastával názor, že „dôkazy predložené Budvarom boli zjavne postačujúce na preukázanie riadneho používania... ochrannej známky... [R 238 203]“ a že uvedený senát odkazoval najmä na reklamy obsahujúce obrázky piva Budvar, na ktorých figuruje ochranná známka BUDWEISER, na faktúry adresované klientom v Nemecku a v Rakúsku, ako aj na skutočnosť, že tieto dokumenty sa týkali obdobia relevantného na účely článku 43 ods. 2 a 3 nariadenia č. 40/94.

39 Pokiaľ ide v prvom rade o reklamy, ktoré sa objavili v rakúskych a nemeckých časopisoch, ktoré Budvar predložil ÚHVT 8. novembra 2002, Súd prvého stupňa v bode 110 napadnutého rozsudku konštatoval, že Anheuser-Busch nepopieral, že tieto dokumenty prinášali dôkazy týkajúce sa povahy výrobkov (pivo), miesta (Nemecko a Rakúsko), ako aj trvania (rok 1995 pre Rakúsko a obdobie rokov 1996 až 1998 pre Nemecko) používania výrazu „budweiser“. V bode 110 Súd prvého stupňa doplnil, že Anheuser-Busch nepopiera ani to, že používanie výrazu „budweiser“ v rôznych podobách použitých v reklamách, ktoré predložil Budvar, sa môže vzťahovať na ochrannú známku R 238 203.

40 V nadväznosti na to, pokiaľ ide o reklamy a faktúry, ktoré ÚHVT prijal v celom rozsahu 27. februára 2002, Súd prvého stupňa v bode 111 napadnutého rozsudku poznamenal, že Budvar tieto dokumenty zaslal na preukázanie používania označení pôvodu zahŕňajúcich výraz „budweiser“, ale že vo svojom liste z 8. novembra 2002 v reakcii na žiadosť Anheuser-Busch o preukázanie riadneho používania skorších ochranných známok uvádzaných na podporu námietok Budvar výslovne odkázal na zaslané dokumenty, domnievajúc sa, že sa uplatnia najmä na ochrannú známku R 238 203.

41 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bode 112 napadnutého rozsudku konštatoval, že Anheuser-Busch pred Súdom prvého stupňa nepopieral skutočnosť, že predmetné dokumenty sa vzťahujú na používanie ochrannej známky R 238 203, a že nespochybňuje ani skutočnosť, že tieto dokumenty prinášajú dôkazy týkajúce sa miesta, trvania a významu používania predmetnej ochrannej známky, ktoré navyše podľa Súdu prvého stupňa jasne vyplývali z uvedených dokumentov.

42 Nakoniec v bode 114 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o tvrdenie Anheuser-Busch, podľa ktorého sa odvolací senát mal oprieť o iné úvahy, ako je povaha používania ochrannej známky R 238 203 v Nemecku a Rakúsku, Súd prvého stupňa konštatoval, že v tejto súvislosti postačuje poznamenať, že odvolací senát uviedol odkaz na reklamy obsahujúce obrázky „piva" Budvar označeného touto skoršou ochrannou známkou. Súd prvého stupňa tiež zastával názor, že povaha používania uvedenej ochrannej známky, teda to, ako odkazovala na pivo, jasne vyplýva z reklám, ako aj faktúr, ktoré predložil Budvar, a že odkazovaním na faktúry odvolací senát implicitne, ale nevyhnutne konštatoval tú istú povahu používania.

43 V dôsledku toho Súd prvého stupňa zamietol tretí žalobný dôvod, ktorý uviedol Anheuser-Busch, ako nedôvodný.

44 Súd prvého stupňa teda zamietol žalobu o neplatnosť v celom jej rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

45 Svojím odvolaním Anheuser-Busch navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zaviazal [ÚHVT] na náhradu trov konania.

46 ÚHVT a Budvar navrhujú zamietnuť odvolanie a zaviazať Anheuser-Busch na náhradu trov konania.

O odvolaní

47 Na podporu svojho odvolania Anheuser-Busch uvádza tri odvolacie dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94 v spojení s pravidlom 16 ods. 1 a 3 a pravidlom 20 ods. 2 vykonávacieho nariadenia z roku 1995, druhý na porušení článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 a tretí na porušení článku 43 ods. 2 a 3 tohto nariadenia.

O prvom dôvode založenom na porušení článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94 v spojení s pravidlom 16 ods. 1 a 3 a pravidlom 20 ods. 2 vykonávacieho nariadenia z roku 1995

Argumentácia účastníkov konania

48 Svojím prvým odvolacím dôvodom Anheuser-Busch tvrdí, že výklad článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94, ktorý uviedol Súd prvého stupňa v bodoch 78 a 79 napadnutého rozsudku, obsahuje nesprávne právne posúdenie.

49 Podľa Anheuser-Busch tento výklad zjavne odporuje skoršej judikatúre Súdu prvého stupňa, ako aj mnohoročnej ustálenej praxi ÚHVT, konkrétnejšie do kodifikovania tejto judikatúry a praxe v pravidle 19 vykonávacieho nariadenia z roku 2005.

50 Z rozsudkov Súdu prvého stupňa z 20. apríla 2005, Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) (T-318/03, Zb. s. II-1319), a z 13. septembra 2006, MIP Metro/ÚHVT – Tesco Stores (METRO) (T-191/04, Zb. s. II-2855), vyplýva, že Súd prvého stupňa, rovnako ako ÚHVT, zastával názor, že namietateľ, keď sa od neho požaduje predložiť skutkové okolnosti, dôkazy a argumenty na podporu svojich námietok, má povinnosť vyhovieť v lehote stanovenej ÚHVT a že táto povinnosť sa vzťahuje aj na dôkaz o obnovení skoršej ochrannej známky, ak bola medzičasom obnovená, pokiaľ tento dôkaz nevyplýva z niektorého z dokumentov predložených pri podaní námietok.

51 Ustálená prax ÚHVT, ktorá spočívala v tom, že sa požadovalo včas predložiť dôkaz o obnovení, viedla k zmene jeho usmernení a následne ku kodifikácii pravidla 19 ods. 2 písm. a) bodu ii) vykonávacieho nariadenia z roku 2005.

52 Za týchto okolností tým, že nepostrehol povinnosť, ktorú mal Budvar, a to predložiť osvedčenie o obnovení ochrannej známky R 238 203 k dátumu, ku ktorému mali byť predložené skutkové okolnosti, dôkazy a argumenty na podporu námietok, teda k 26. februáru 2002, Súd prvého stupňa došiel k nesprávnemu záveru, podľa ktorého odvolací senát mohol voľne posúdiť, či oneskorene predložené osvedčenie malo, alebo nemalo byť zohľadnené.

53 ÚHVT v reakcii na to uvádza, že závery Súdu prvého stupňa sú právne dôvodné, lebo hoci podľa pravidiel 16 a 20 vykonávacieho nariadenia z roku 1995 je samotný ÚHVT alebo účastník námietkového konania oprávnený žiadať dôkaz o obnovení skoršieho práva, ktoré ide uplynúť v priebehu konania, toto nezahŕňa, ako to okrem iného potvrdzuje aj judikatúra Súdu prvého stupňa uvádzaná zo strany Anheuser-Busch, že držiteľ tohto skoršieho práva by mal povinnosť predložiť osvedčenie o obnovení *ex offo*.

54 ÚHVT okrem iného pripomína, že lehota na predloženie dôkazov na podporu námietok podaných 28. septembra 1999, ktorú námietkové oddelenie pôvodne stanovilo, bola 24. júna 2000 a že ochranná známka R 238 203 mala byť obnovená najneskôr 5. decembra 2000. Pritom žiadne ustanovenie vykonávacieho nariadenia z roku 1995 nevyžaduje dôkaz o budúcej udalosti, teda v prejednávanej veci dôkaz o uvedenom obnovení. Hoci pôvodne stanovená lehota bola následne predĺžená až do 26. februára 2002, námietkové oddelenie výslovne nežiadalo, aby bol v tejto lehote predložený dôkaz o obnovení.

55 Budvar poznamenáva, že k jeho podaniu námietok boli pripojené prílohy, ktoré tvorili podrobné listinné dôkazy, a určitý počet dôkazov, medzi ktorými figurovalo osvedčenie o zápise ochrannej známky R 238 203 preukazujúce platnosť tejto ochrannej známky k dátumu podania námietok. Dodržal tak svoju povinnosť „predložiť skutkové okolnosti, dôkazy a argumenty na podporu svojich námietok" a nemal povinnosť predložiť po dátume podania námietok osvedčenie o obnovení.

Posúdenie Súdnym dvorom

56 Svojím prvým odvolacím dôvodom Anheuser-Busch v podstate tvrdí, že v rozpore s tým, čo konštatoval Súd prvého stupňa v bode 79 napadnutého rozsudku, z článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94 v spojení s pravidlom 16 ods. 1 a 3 a pravidlom 20 ods. 2 vykonávacieho nariadenia z roku 1995 vyplýva, že namietateľ musí *ex offo* predložiť dôkaz o obnovení skoršej ochrannej známky, ktorej je majiteľom, uvádzanej podľa článku 8 ods. 1 nariadenia č. 40/94, spolu s ostatnými skutkovými okolnosťami, dôkazmi a argumentmi predloženými na podporu námietok v lehote stanovenej ÚHVT podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94 v prípade, ak k takému obnoveniu došlo po dátume podania námietok, ale pred koncom uvedenej lehoty.

57 V tejto súvislosti treba konštatovať, ako to uviedol Súd prvého stupňa, že ani článok 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94, ani pravidlo 16 ods. 1 a 3 a pravidlo 20 ods. 2 vykonávacieho nariadenia z roku 1995 nespresňujú, aké sú skutkové okolnosti, dôkazy a argumenty, ktoré musia byť predložené na podporu námietok v lehote podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94.

58 Uvedené ustanovenia neobsahujú najmä nijaký údaj v tom zmysle, že by namietateľ musel *ex offo* predložiť v uvedenej lehote dôkaz o obnovení skoršej uvádzanej ochrannej známky v prípade, ak má k tomuto obnoveniu dôjsť po podaní námietok.

59 Navyše v každom prípade, v rozpore s tým, čo uvádza Anheuser-Busch, takýto výklad nevyplýva ani z judikatúry Súdu prvého stupňa, najmä z citovaných rozsudkov Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) a MIP Metro/ÚHVT – Tesco Stores (METRO), ani z ustálenej praxe ÚHVT pred prijatím vykonávacieho nariadenia z roku 2005.

60 V konaniach, ktoré sa týkali týchto dvoch rozsudkov Súdu prvého stupňa, ÚHVT výslovne žiadal, aby namietateľ predložil dôkaz o obnovení skorších ochranných známok v lehote stanovenej podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94 v prípade, ak k takému obnoveniu malo dôjsť pre uplynutím uvedenej lehoty. V týchto konaniach teda nešlo o otázku, či má namietateľ predložiť takýto dôkaz *ex offo*. Táto otázka vzniká naopak v tomto konaní, keďže je nesporné, že v prejednávanej veci ÚHVT výslovne nevyzval namietateľa, aby predložil taký dôkaz.

61 Okrem toho v už citovanom rozsudku Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) Súd prvého stupňa rozhodol, že aj v prípade existencie výslovnej žiadosti o predloženie dôkazu o obnovení skoršej ochrannej známky podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94 ÚHVT nemôže zamietnuť námietky z dôvodu nepredloženia takého dôkazu.

62 V bode 40 už citovaného rozsudku Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) Súd prvého stupňa rozhodol, že namietateľ má voľnosť výberu dôkazu, ktorý považuje za potrebný predložiť ÚHVT na podporu

svojich námietok, a že ÚHVT je povinný skúmať všetky predložené podklady, aby posúdil, či sú naozaj dôkazom o zápise alebo prihlásení skoršej ochrannej známky, a nemôže hneď odmietnuť predložený druh dôkazu ako neprijateľný z dôvodu jeho formy. Navyše v bode 46 toho istého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že výpisy z registra ochranných známok pripojené k podaniu námietok umožňovali na jednej strane určiť dátum uplynutia ochrannej doby skorších ochranných známok a na druhej strane prijať záver, že štyri z piatich skorších ochranných známok boli platné k dátumu, keď odvolací senát vydal svoje rozhodnutie.

63 V bode 46 už citovaného rozsudku MIP Metro/ÚHVT – Tesco Stores (METRO) Súd prvého stupňa rozhodol, že ak namietateľ nepredložil dôkaz o obnovení skoršej ochrannej známky požadovaný zo strany ÚHVT podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94, ÚHVT sa dopustil dvojitého nesprávneho právneho posúdenia, keď prijal záver, jednak, že uplynutie ochrannej doby skoršej ochrannej známky pred okamihom, keď námietkové oddelenie rozhodne o námietkach, toto oddelenie nemôže zohľadniť, a jednak, že námietkové oddelenie nie je oprávnené žiadať o poskytnutie informácií o obnovení skoršej ochrannej známky po prvotnom predložení dôkazov.

64 V rozpore s tým, čo uvádza Anheuser-Busch, sa v každom prípade tiež nezdá, že pred prijatím vykonávacieho nariadenia z roku 2005 bola ustálená prax ÚHVT založená tak, že namietateľ musel *ex offo* predložiť dôkaz o obnovení skoršej ochrannej známky s spolu ostatnými skutkovými okolnosťami, dôkazmi a argumentmi, ktoré musia byť predložené na podporu námietok v lehote stanovenej na tento účel zo strany ÚHVT podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94.

65 V tejto súvislosti treba konštatovať, že v rozhodnutí druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 9. júla 2003, ktorého sa týkalo konanie, ktoré viedlo k vyhláseniu už citovaného rozsudku Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), tento senát zamietol námietky z dôvodu nepredloženia dôkazu

o obnovení skorších ochranných známok v stanovenej lehote, poznamenávajúc, že takýto dôkaz bol jasne a jednoznačne požadovaný v poznámke pripojenej k listu ÚHVT adresovanému namietateľovi podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94.

66 Naopak v rozhodnutí prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 23. mája 2004, ktorého sa týkalo konanie, v ktorom bol vyhlásený už citovaný rozsudok MIP Metro/ÚHVT – Tesco Stores (METRO), uvedený senát vyhovel odvolaniu proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, ktoré zamietlo námietky z dôvodu, že hoci namietateľ bol vyzvaný, aby predložil dôkaz o obnovení skoršej ochrannej známky, tento dôkaz opomenul predložiť. Odvolací senát zastával názor, že k dátumu podania námietok a dokonca k dátumu, ku ktorému boli požadované dôkazy, bolo skoršie právo stále platné, a preto namietateľ nemusel preukazovať obnovenie zápisu ochrannej známky, ktorej bol majiteľom.

67 Z toho tiež vyplýva, že v rozpore s tým, čo uvádza Anheuser-Busch, nie je zrejmé ani to, že ustanovenia pravidla 19 ods. 2 a 4 vykonávacieho nariadenia z roku 2005 by mohli byť v prejednávanej veci zohľadnené z dôvodu, že predstavujú iba jednoduchú kodifikáciu výkladu stanoveného Súdom prvého stupňa na základe ustálenej praxe uplatňovania článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94 a pravidla 16 ods. 1 a 3, ako aj pravidla 20 ods. 2 vykonávacieho nariadenia z roku 1995 zo strany ÚHVT.

68 V každom prípade, hoci uvedené ustanovenia vykonávacieho nariadenia z roku 2005 teraz už do určitej miery stanovujú výslovnú povinnosť namietateľa predložiť dôkaz

o obnovení skoršej ochrannej známky v lehote uvedenej v článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94, prinášajú v tomto bode spresnenie všeobecného pravidla stanoveného uvedeným ustanovením, ktoré smeruje k posilneniu právnej istoty hospodárskych subjektov, ktoré sa zúčastňujú na námietkovom konaní pred ÚHVT. Za týchto okolností, ako Súd prvého stupňa správne uviedol v bode 76 napadnutého rozsudku, nové pravidlá zavedené uvedeným vykonávacím nariadením nemôžu byť v prejednávanej veci uplatnené retroaktívne.

69 Preto treba prijať záver, že Súd prvého stupňa v bode 79 napadnutého rozsudku, odkazujúc okrem iného na bod 41 už citovaného rozsudku MIP Metro/ÚHVT – Tesco Stores (METRO), konštatoval bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, že zo spojených ustanovení pravidiel 16 a 20 vykonávacieho nariadenia z roku 1995 vyplýva jednak, že ÚHVT má právo požadovať dôkaz o obnovení skoršej ochrannej známky, ak po dátume podania námietok dôjde k uplynutiu jej ochrannej doby, a jednak, že tie isté ustanovenia nezaväzujú namietateľa predložiť taký dôkaz *ex offo*.

70 Treba dodať, že ako konštatoval Súd prvého stupňa v bodoch 41 a 46 už citovaného rozsudku MIP Metro/ÚHVT – Tesco Stores (METRO), právomoc žiadať dôkaz o obnovení skoršej ochrannej známky, takto udelená ÚHVT, môže byť tiež založená na článku 76 nariadenia č. 40/94.

71 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94

Argumentácia účastníkov konania

72 Svojím druhým odvolacím dôvodom Anheuser-Busch Súdu prvého stupňa vytýka, že rozhodol, že odvolací senát mohol zohľadniť osvedčenie o obnovení bez toho, aby bol povinný uplatniť právomoc posúdenia, ktorú mu udeľuje článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, potvrdenú rozsudkom z 13. marca 2007 ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, Zb. s. I-2213, bod 43).

73 Keďže Súd prvého stupňa zastával názor, že osvedčenie o obnovení bolo predložené v stanovenej lehote a že článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 sa neuplatňuje, porušil tým nielen procesné predpisy týkajúce sa predloženia dôkazov v lehotách stanovených v rámci námietkového konania pred ÚHVT, čo je výhrada skúmaná v rámci prvého odvolacieho dôvodu, ale tiež samotný článok 74 ods. 2.

74 ÚHVT uvádza, že keďže Budvar nebol viazaný žiadnou osobitnou lehotou na predloženie dôkazu o obnovení zápisu ochrannej známky R 238 203, článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 nebol na okolnosti prejednávanej veci uplatniteľný, a teda odvolací senát nemusel uplatniť právomoc posúdenia uvedenú v tomto článku.

75 Budvar uvádza, že keďže namietateľ nemá povinnosť predložiť osvedčenie v určitej lehote, v prejednávanej veci nejde o „oneskorené podanie“. Pred rozhodnutím o námietkach musí ÚHVT *ex offo* skúmať, či sú práva uvedené na podporu námietok platné. Moment, keď namietateľ odovzdal osvedčenie o obnovení skoršej ochrannej známky, ktorej je majiteľom, alebo otázka, či ho skutočne odovzdal, nemajú nijaký význam.

Posúdenie Súdnym dvorom

76 Svojím druhým odvolacím dôvodom Anheuser-Busch Súdu prvého stupňa vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 71 napadnutého rozsudku rozhodol, že vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu nemožno konštatovať žiadne porušenie článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, pokiaľ ide o zohľadnenie osvedčenia o obnovení.

77 Keďže podľa Anheuser-Busch uvedené osvedčenie nebolo predložené v lehote stanovenej ÚHVT podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94, išlo o dôkaz, ktorý nebol predložený včas v zmysle článku 74 ods. 2 uvedeného nariadenia. V dôsledku toho naň mohol ÚHVT prihliadnuť iba tak, že uplatnil právomoc odmietnuť dôkazy predložené oneskorene, ktorú mu udeľuje to isté ustanovenie. ÚHVT však túto právomoc v prejednávanej veci neuplatnil, keďže sa nesprávne domnieval, že dôkaz bol predložený včas.

78 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z bodu 69 tohto rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, konštatoval, že v prejednávanej veci namietateľ nebol povinný predložiť dôkaz o obnovení ochrannej známky R 238 203 v lehote podľa článku 42 ods. 3 nariadenia č. 40/94.

79 Keďže osvedčenie o obnovení bolo predložené včas, Súd prvého stupňa dôvodne rozhodol, že ÚHVT nemusel uplatniť právomoc, ktorú mu udeľuje uvedený článok 74 ods. 2, s cieľom zohľadniť tento dôkaz.

80 V dôsledku toho musí byť druhý odvolací dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 43 ods. 2 a 3 nariadenia č. 40/94

Argumentácia účastníkov konania

81 Vo svojom treťom odvolacom dôvode Anheuser-Busch uvádza, že Súd prvého stupňa porušil článok 43 ods. 2 a 3 nariadenia č. 40/94, keď prijal záver, že dôkazy o používaní ochrannej známky R 238 203, ktoré predložil Budvar na podporu svojich námietok, boli postačujúce.

82 Dôkaz o používaní, ktorý predložil Budvar, takmer v celom svojom rozsahu preukazuje iba používanie inej ochrannej známky, a to ochrannej známky č. 674 530, obsahujúcej výrazy „Budweiser Budvar“ v štylizovanej podobe. Túto poslednú ochrannú známku nemal zohľadniť ani odvolací senát, ani Súd prvého stupňa, keďže vo vzťahu k ochrannej známke, ktorej zápis sa žiada, nepredstavuje skoršie právo.

83 Z bodov 81 až 86 rozsudku z 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/ÚHVT (C-234/06 P, Zb. s. I-7333), však vyplýva, že dôkaz o používaní zapísanej ochrannej známky nemôže zároveň predstavovať dôkaz o používaní inej zapísanej ochrannej známky. Súd prvého stupňa mal skúmať uplatniteľnosť zásady v prejednávanej veci.

84 Anheuser-Busch zastáva názor, že Súd prvého stupňa mal pristúpiť k tomuto skúmaniu, keďže uviedol, že dokumenty predložené ako dôkaz o používaní zo strany Budvaru nespĺňali kritériá stanovené článkom 43 ods. 2 a 3 nariadenia č. 40/94, a spochybnil tieto dôkazy, najmä pokiaľ ide o povahu používania ochrannej známky, a to spôsob, akým sa objavuje na samotných výrobkoch.

85 Súd prvého stupňa teda v bode 112 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že Anheuser-Busch nepopieral skutočnosť, že predmetné dokumenty sa vzťahujú na používanie ochrannej známky R 238 203.

86 ÚHVT hneď na úvod uvádza, že tretí odvolací dôvod je neprípustný, a to z dvoch dôvodov.

87 Po prvé ide o nový odvolací dôvod, ktorý mení predmet konania, akým tento predmet bol pred Súdom prvého stupňa. Keďže predloženie takéhoto nového odvolacieho dôvodu zakazuje článok 113 ods. 2 a článok 116 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, jeho preskúmanie sa obmedzuje na odpovede, ktoré Súd prvého stupňa poskytol na žalobné dôvody, ktoré boli pred ním uvedené.

88 Platí to o to viac, že rozsudok Súdu prvého stupňa, ktorý je predmetom odvolania, ktoré viedlo k vyhláseniu už citovaného rozsudku Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, bol vyhlásený pred podaním žaloby Anheuser-Busch pred Súdom prvého stupňa, takže nič nebránilo, aby Anheuser-Busch podal žalobný dôvod v zmysle, v akom ho uviedol v tejto žalobe.

89 Po druhé z napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa dbal o to, aby uviedol, že dôkazy, ktoré predložil Budvar, preukazujú používanie výrazu „budweiser" „v rôznych podobách". Súd prvého stupňa naopak nikdy nenaznačil, že používanie ochrannej známky R 238 203 bolo preukázané na základe dôkazov o používaní týkajúcich sa ochrannej známky č. 674 530. Ak by Súd prvého stupňa postupoval takto, dovolával by sa v prejednávanej veci uplatnenia článku 15 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 40/94.

90 Záver, ktorý Súdom prvého stupňa vyvodil z dôkazov, ktoré predložil Budvar, a to že tieto dôkazy potvrdzujú riadne používanie ochrannej známky R 238 203, vrátane jej používania vo forme slova, predstavujú skutkové konštatovanie, ktoré sa vymyká preskúmaniu Súdneho dvora.

91 V nadväznosti na to, dokonca za predpokladu, že by uvedený odvolací dôvod bol prípustný, ÚHVT uviedol, že v žiadnom prípade nie je dôvodný, pretože vychádza zo skreslenia skutkových okolností.

92 Nakoniec zásada, ktorú Súdny dvor potvrdil v už citovanom rozsudku Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, sa nemôže uplatniť na prejednávaný prípad, keďže jeho okolnosti vylučujú akúkoľvek analógiu. Táto zásada sa uplatní, iba ak sa namietateľ platne dovoláva dvoch odlišných ochranných známok a obidve podliehajú požiadavke dôkazu o používaní. Iba v takom prípade existuje nebezpečenstvo, že dôkaz o používaní jednej ochrannej známky by mohol slúžiť na obchádzanie zamietnutia druhej ochrannej známky v rámci námietok.

93 Toto však nie je prípad prejednávanej veci, pretože ochranná známka č. 674 530, obsahujúca výrazy „Budweiser Budvar" v štylizovanej podobe, nemôže byť uvádzaná v námietkovom konaní, keďže nepredstavuje skoršie právo.

94 Budvar uvádza, že tak ÚHVT, ako aj Súd prvého stupňa potvrdili, že dôkazy, ktoré predložil, jasne preukazujú povahu používania ochrannej známky, a to jej používanie pre pivo.

95 Budvar uvádza, že predložil dokumenty preukazujúce používanie ochrannej známky R 238 203, pretože táto ochranná známka sa objavovala na relevantných výrobkoch, a to na pive, reklamy na ktoré predložil. Tieto skutočnosti boli zjavne zohľadnené v bodoch 110 až 115 napadnutého rozsudku.

96 Okrem toho v prejednávanej veci nemožno odkazovať na už citovaný rozsudok Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, keďže uvedený rozsudok sa týkal otázky, či dôkaz o používaní jednej ochrannej známky môže slúžiť ako dôkaz o používaní inej ochrannej známky, hoci v prejednávanej veci dôkaz o riadnom používaní ochrannej známky R 238 203 predložil namietateľ prostredníctvom rôznych dokumentov preukazujúcich používanie výrazu „budweiser“ vo vzťahu k pivu.

Posúdenie Súdnym dvorom

97 Svojím tretím odvolacím dôvodom Anheuser-Busch Súdu prvého stupňa vytýka najmä to, že nezrušil sporné rozhodnutie z dôvodu, že vzhľadom na podmienky uvedené v článku 43 ods. 2 a 3 nariadenia č. 40/94 dokumenty, ktoré predložil Budvar, nepostačovali na preukázanie riadneho používania ochrannej známky R 238 203.

98 Napadnutý rozsudok v tomto bode obsahuje nesprávne právne posúdenie z toho dôvodu, že predmetné dokumenty preukazovali najmä používanie inej ochrannej známky, a to ochrannej známky č. 674 530, ktorú však nezohľadnil odvolací senát, keďže

nepredstavuje skoršiu ochrannú známku v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia č. 40/94. Z už citovaného rozsudku Il Ponte Finanziaria/ÚHVT a najmä z jeho bodu 86 vyplýva, že dôkaz o používaní jednej zapísanej ochrannej známky nemôže zároveň predstavovať dôkaz o používaní druhej ochrannej známky z dôvodu, že táto ochranná známka je len miernou obdobou prvej ochrannej známky.

99 Ako však správne uviedol ÚHVT, Anheuser-Busch uvádza odvolací dôvod, ktorý nebol súčasťou žaloby proti napadnutému rozhodnutiu pred Súdom prvého stupňa.

100 Ide teda o nový dôvod, ktorý rozširuje predmet sporu, a preto ho nemožno predložiť po prvýkrát až v rámci odvolacieho konania (pozri najmä rozsudok z 18. decembra 2008, Les Éditions Albert René/ÚHVT, C-16/06 P, Zb. s. I-10053, bod 125).

101 Treba poznamenať, že v bodoch 110 a 112 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že Anheuser-Busch nepopieral skutočnosť, že predmetné dokumenty sa vzťahujú na používanie ochrannej známky R 238 203. V bode 114 uvedeného rozsudku Súd prvého stupňa uviedol, že Anheuser-Busch pred ním namietal, že odvolací senát sa mal oprieť o iné úvahy, ako je povaha používania tejto ochrannej známky v Nemecku a Rakúsku.

102 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa zastával názor, že predmet sporu, ktorý prejednáva, sa týka výlučne otázky, či predmetné dokumenty boli postačujúce na preukázanie riadneho používania ochrannej známky R 238 203, najmä pokiaľ ide o povahu jej používania, a netýka sa otázky, či sa tieto dokumenty vzťahujú na používanie tejto ochrannej známky alebo používanie inej ochrannej známky, ktorej sa namietateľ dovoláva tiež, ktorú však ÚHVT vylúčil v priebehu námietkového konania.

103 Preto sa Súd prvého stupňa v bode 114 napadnutého rozsudku obmedzil na odpoveď na tvrdenia, ktoré boli pred ním uvedené a týkali sa prvej otázky, a nezaoberal sa druhou otázkou, ktorá pred ním navyše nebola prejednaná.

104 Pred Súdnym dvorom však napriek tomu Anheuser-Busch uviedol, že na túto poslednú otázku sa vzťahuje jeho žaloba pred Súdom prvého stupňa, a najmä tretí žalobný dôvod.

105 Zo samotného znenia bodov 110, 112 a 114 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa nijako neporušil rozsah tohto žalobného dôvodu.

106 Okrem toho tvrdenie, podľa ktorého sa dôkazy predložené zo strany Budvaru týkali používania inej ochrannej známky než ochrannej známky, ktorá jediná bola zohľadnená odvolacím senátom, nemá dostatočnú súvislosť s tretím žalobným dôvodom uvedeným pred Súdom prvého stupňa, ktorý sa zakladá na tom, že tieto dôkazy nespĺňali podmienky vyžadované na to, aby bola predmetná skoršia ochranná známka považovaná za riadne používanú, a preto takéto tvrdenie nemožno považovať iba za rozvinutie tretieho žalobného dôvodu.

107 Toto tvrdenie sa vzťahuje na body 81 až 86 už citovaného rozsudku Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, ktoré sa týkajú odvolacieho dôvodu vychádzajúceho z článku 15 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 40/94, hoci tretí žalobný dôvod, ktorý Anheuser-Busch pred Súdom prvého stupňa uviedol, je založený na článku 43 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia.

108 V každom prípade je predmet takejto argumentácie odlišný od predmetu tretieho žalobného dôvodu žaloby o zrušenie, pretože smeruje nie k spochybňovaniu skutočnosti obchodného používania skoršej ochrannej známky, ale k otázke, či sa dôkazy týkajú jednej ochrannej známky, a nie skôr druhej.

109 Tretí odvolací dôvod teda treba odmietnuť ako neprípustný.

110 Z uvedeného vyplýva, že žiadnemu z troch odvolacích dôvodov, ktoré uvádza Anheuser-Busch na podporu svojho odvolania, nemožno vyhovieť, a preto musí byť odvolanie zamietnuté v celom rozsahu.

O trovách

111 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 118 na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT a Budvar navrhli zaviazať Anheuser-Busch na náhradu trov konania a táto spoločnosť nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Anheuser-Busch Inc. je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy